



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 199

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 5 martie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE		
Decizia nr. 31 din 29 ianuarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare.....	1-3	134.	— Decizie pentru modificarea și completarea Deciziei președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 249/2003 privind aprobarea Standardelor pentru acreditarea furnizorilor de îngrijiri medicale la domiciliu	7
Decizia nr. 55 din 12 februarie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.....	3-5	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		4.	— Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, valabil în luna martie 2004	7
257.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2004 al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare.....	5-6	★	
			Rectificări	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 31 din 29 ianuarie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Alexandrina Zoia Toma, prin mandatar Gheorghe Vasile Cornel Ilie, în Dosarul nr. 3.697/AS/2002 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte și litigii de muncă.

La apelul nominal răspunde mandatar Gheorghe Vasile Cornel Ilie, pentru autoarea excepției, precum și consilier juridic Cristian Petru Bulumac, cu delegație depusă în

sedință, pentru partea Casa de Pensii a Municipiului București.

Cauza fiind în stare de judecată, mandatarul autoarei excepției solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată.

Consilierul juridic al Casei de Pensii a Municipiului București solicită respingerea excepției de neconstituționalitate invocate, susținând că dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă nu contravin accesului liber la justiție consacrat de art. 21 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că dispozițiile legale criticate, prin restricția mandatarului de a pune concluzii orale la dezbateri, nu contravin accesului liber la justiție sau dreptului la apărare, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie, și anume Decizia nr. 54/2003.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 septembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 3.697/AS/2003, **Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte și litigii de muncă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Alexandrina Zoia Toma, prin mandatar Gheorghe Vasile Cornel Ilie, într-o cauză având ca obiect soluționarea unui litigiu de asigurări sociale, în contradictoriu cu Casa de Pensii a Municipiului București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât reclamanta pe care o reprezintă este pusă în imposibilitatea de a-și apăra drepturile în justiție, prin faptul că nu i se permite mandatarului său să pună concluzii, „deși este legal împuternicit în acest sens“.

Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte și litigii de muncă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, deoarece „restricția impusă de art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă nu este de natură a îngreui accesul părților la justiție, ci este menit să protejeze exercitarea profesiei de avocat“.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu motivarea că prin textele legale criticate „s-a urmărit realizarea unei reprezentări calificate a părților în fața instanțelor judecătorești“. Accesul la justiție și dreptul părții de a se apăra nu sunt încălcate, deoarece „mandatarul care nu are calitatea de avocat sau, în condițiile legii, de consilier juridic va putea formula cereri în fața instanței de judecată, va putea propune probe și este îndreptățit să îndeplinească acte procedurale“.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „limitele în care poate fi exercitat mandatul, inclusiv posibilitatea mandatarului de a pune sau nu concluzii în instanță, în numele părții, reprezintă opțiuni ale legiuitorului, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește regulile privind procedura de judecată“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, modificate prin art. 1 pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001 privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 27 aprilie 2001), dispoziții care au următorul conținut: *„Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat, cu excepția consilierului juridic care, potrivit legii, reprezintă partea.“*

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21, care, în urma revizuirii și republicării Constituției României în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, au următorul conținut:

– Art. 21: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreui exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că reprezentarea părților într-un proces prin mandatar, care poate fi avocat sau altă persoană cu sau fără pregătire juridică, este una dintre modalitățile prin care Codul de procedură civilă asigură accesul liber la justiție, precum și exercitarea dreptului la apărare al părților, drepturi fundamentale prevăzute de art. 21, respectiv de art. 24 din Constituție.

Curtea constată că restricția mandatarului care nu are calitatea de avocat de a pune concluzii orale în instanță nu constituie o împiedicare a accesului liber la justiție, așa cum fără temei susține autorul excepției, întrucât partea însăși poate participa la dezbateri și poate pune concluzii înaintea instanței de judecată, iar mandatarul are posibilitatea să formuleze cereri și să propună probe în tot cursul procesului, precum și dreptul de a depune concluzii scrise.

Totodată Curtea observă că posibilitatea reprezentării părții prin mandatar este prevăzută doar de art. 67 și 68 din Codul de procedură civilă, care stabilesc condițiile de exercitare a acestui mandat. Aceste condiții, precum și limitele în care poate fi exercitat mandatul, inclusiv posibilitatea mandatarului de a pune sau nu concluzii în instanță în numele părții, reprezintă opțiuni ale legiuitorului, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, stabilește regulile privind procedura de judecată.

Curtea reține că s-a mai pronunțat cu privire la constituționalitatea art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 54 din 6 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 10 martie 2003, constatând că aceste dispoziții sunt

constituționale. Neexistând elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții în această materie, considerentele și soluția acestei decizii rămân valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Alexandrina Zoia Toma, prin mandatar Gheorghe Vasile Cornel Ilie, în Dosarul nr. 3.697/AS/2002 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte și litigii de muncă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 ianuarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 55

din 12 februarie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Dana Titian	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001, excepție ridicată de Traian Nuțică Lungulescu în Dosarul nr. 555/2002 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal și asistat de avocat Mirela Șerbaniuc, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul pe fond, reprezentantul autorului excepției consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece înfrâng principiul liberului acces la justiție. Chiar dacă prevederile art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001, au fost abrogate prin Codul de procedură fiscală, soluția legislativă anterioară a fost preluată în noua normă care conține, în

opinia autorului, aceleași atingeri aduse dreptului său fundamental de a accede la justiție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât procedurile administrativ-jurisdicționale nu îngrădesc dreptul liberului acces la justiție, având în vedere că actul criticat poate fi atacat în fața instanțelor de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 555/2002, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001.**

Excepția a fost ridicată în dosarul de mai sus de recurentul reclamant Traian Nuțică Lungulescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate sunt neconstituționale, întrucât atât organele Ministerului Finanțelor Publice, cât și instanța de contencios administrativ competentă să soluționeze pe fond contestația formulată i-au îngrădit liberul acces la justiție, respingând cererile sale în temeiul art. 3 alin. (2) din actul normativ criticat. În opinia sa, deși procesul-verbal de control întocmit vizează obligații fiscale stabilite în sarcina unei persoane juridice, autorul excepției, în calitate de fost reprezentant al acesteia, ar

trebui să beneficieze de calea unui recurs efectiv (chiar dacă noua conducere a societății nu a înțeles să conteste actul de control), deoarece actul contestat, continuând să existe, generează în sarcina sa consecințe cu implicații de natură penală.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textele criticate nu înfrâng prevederile constituționale invocate.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul României apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, deoarece pentru realizarea intereselor de ordin personal autorul excepției avea posibilitatea să se adreseze justiției, fără nici o îngrădire, dar nu în condițiile procedurale prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, întrucât acestea vizează exclusiv persoanele care se consideră direct prejudiciate ca urmare a măsurilor dispuse prin actele de control sau de impunere întocmite de organele Ministerului Finanțelor Publice. De altfel, ordonanța de urgență, în considerarea calității de contestator, prevede în mod expres la art. 2 și scutirea taxei de timbru a contestațiilor formulate, de care nu poate beneficia orice persoană.

Prin urmare, Guvernul opinează că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere principiului liberului acces la justiție, iar în cauză subsistă doar o problemă de strictă și corectă aplicare a legii.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece instituirea unor proceduri administrativ-jurisdicționale nu contravine dispozițiilor constituționale invocate, atâta timp cât decizia organului administrativ poate fi atacată în fața unei instanțe judecătorești. Avocatul Poporului reține că, de fapt, ceea ce a determinat ridicarea excepției este modul de aplicare de către instanța de judecată a dispozițiilor legale criticate. Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și de aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere emise de Guvern și Avocatul Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

La data sesizării instanței de contencios constituțional, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituiau dispozițiile art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 6 februarie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 648 din 16 octombrie 2001, și care aveau următorul conținut:

— Art. 3 alin. (2): „*Contestația trebuie semnată de contestator sau de reprezentantul legal al acestuia, iar în cazul persoanelor juridice trebuie să poarte și ștampila. Dovedirea calității de reprezentant al contestatorilor, persoane fizice sau juridice, se face prin împuternicire avocațială, în cazul avocaților, sau prin procură autentificată, în cazul altor persoane.*”

Curtea observă că în prezent dispozițiile legale criticate pe calea excepției de neconstituționalitate nu mai sunt în vigoare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001 fiind în întregime abrogată prin art. 200 lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 (Codul de procedură fiscală), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 29 decembrie 2003 și care, potrivit art. 198, a intrat în vigoare de la data de 1 ianuarie 2004. Acest nou act normativ a conservat soluția legislativă anterioară privitoare la forma și conținutul contestației. Prevederile legale criticate, astfel determinate, sunt cuprinse în titlul IX — *Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale*, capitolul I — *Dreptul la contestație*, art. 170 alin. (1) lit. e), cu următorul conținut:

„*Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]*

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.”

În consecință, deși excepția viza, la data invocării, art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 506/2001, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității art. 170 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 (Codul de procedură fiscală).

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile art. 20 și 21 din Constituția României, art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 2 pct. 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, precum și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, al căror conținut este următorul:

— Art. 20 din Constituție: „(1) *Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.*

(2) *Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.*”;

— Art. 21 din Constituție: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept.*

(3) *Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*

(4) *Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.*”;

— Art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului: „*Orice persoană are dreptul să se adreseze în mod efectiv instanțelor judiciare competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin constituție ori prin lege.*”;

— Art. 2 pct. 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice:

„*Statele părți la prezentul pact se angajează:*

a) să garanteze că orice persoană ale cărei drepturi sau libertăți recunscute prin prezentul pact au fost violate va dispune de o cale de recurs efectivă, chiar atunci când încălcarea a fost comisă de persoane acționând în exercițiul funcțiilor lor oficiale;

b) să garanteze că autoritatea competentă, judiciară, administrativă ori legislativă sau orice altă autoritate competentă potrivit legislației statului, va hotărî asupra drepturilor persoanei care folosește calea de recurs, și să dezvolte posibilitățile de recurs jurisdicțional;

c) să garanteze că autoritățile competente vor da urmare oricărui recurs care a fost recunoscut ca justificat.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 170 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 (Codul de procedură fiscală) se constituie într-o normă de procedură pe care legiuitorul este liber să o adopte în baza art. 126 alin. (2) din Constituția României, republicată, potrivit cărora

„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege.“

Finalitatea textului de lege care formează obiectul excepției este aceea de a asigura o reprezentare corectă în justiție a persoanelor fizice, în concordanță cu capacitatea de exercițiu atribuită acestora.

Autorul excepției, care nu este reprezentant al persoanei juridice în sarcina căreia s-au stabilit, printr-un act de control al Direcției Generale a Finanțelor Publice Prahova, anumite obligații fiscale contestate de acesta, nu este cu nimic prejudiciat prin faptul că nu poate ataca în justiție actul de control, dat fiind că acest act nu privește un drept al său. Autorul va putea în schimb să se apere în justiție prin mijloacele prevăzute de lege, atunci când, pe baza actului de control întocmit de organul fiscal, s-ar lua măsuri de natură să-i încalce propriile drepturi.

Prin urmare, întrucât dispoziția legală atacată pe calea excepției de neconstituționalitate nu contravine normelor constituționale invocate, excepția urmează a fi respinsă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d), art. 147 alin. (4) și art. 20 și 21 din Constituție, republicată, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și al art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 170 alin. (1) lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Traian Nuțică Lungulescu în Dosarul nr. 555/2002 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 februarie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2004 al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 8 alin. (1) lit. f) din Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.627/2003,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2004 al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare reprezintă

limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului.

(2) În cazul în care în cursul execuției se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Comisia Națională pentru Controlul Activităților angajare și utilizare a sumelor prevăzute în bugetul de Nucleare răspunde de modul de formare, administrare, venituri și cheltuieli, în conformitate cu prevederile legale.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul delegat pentru coordonarea
autorităților de control,

Ionel Blănculescu

Președintele Comisiei Naționale
pentru Controlul Activităților Nucleare,

Lucian Biro

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 26 februarie 2004.
Nr. 257.

ANEXĂ*)

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
al Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare
pe anul 2004

mii lei

Denumirea indicatorilor	Cod	Program 2004	din care:			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
VENITURI - TOTAL		112,300,000	48,166,000	22,379,500	21,315,500	20,439,000
Venituri obtinute din tarife pentru eliberarea de autorizatii si permise in domeniul nuclear		76,100,000	14,566,000	21,728,000	20,298,000	19,508,000
Venituri din dobanzi		3,200,000	600,000	651,500	1,017,500	931,000
Venituri din anii anteriori		33,000,000	33,000,000	0	0	0
CHELTUIELI - TOTAL		112,212,698	48,080,031	22,378,571	21,315,361	20,438,737
A. CHELTUIELI CURENTE - TOTAL, din care:	01	69,558,698	21,080,031	16,278,571	16,415,361	15,784,737
1. CHELTUIELI DE PERSONAL	02	52,994,298	13,353,431	13,271,751	13,299,631	13,069,487
Cheltuieli cu salariile	10	32,055,000	8,013,750	8,013,750	8,013,750	8,013,750
Contribuții pentru asigurări sociale de stat	11	7,212,375	1,803,094	1,803,094	1,803,094	1,803,094
Contribuții pentru asigurările de șomaj	12	961,650	240,412	240,412	240,412	240,412
Contribuții pentru asigurările sociale de sanatate	13	2,243,850	560,962	560,962	560,962	560,962
Deplasări, detașări, transferări	14	8,008,980	2,050,000	1,968,320	1,996,200	1,994,460
-deplasări, detașări, transferări în țară	14.01	4,438,980	1,100,000	1,048,320	1,146,200	1,144,460
-deplasări, detașări, transferări în străinătate	14.02	3,570,000	950,000	920,000	850,000	850,000
Tichete de masa	15	2,512,444	685,212	685,212	685,212	456,808
2. CHELTUIELI MATERIALE ȘI SERVICII	20	12,894,000	4,056,200	3,006,820	3,115,730	2,715,250
Cheltuieli pentru întreținere și gospodărie	24	5,300,000	2,100,000	1,150,000	1,050,000	1,000,000
Materiale și prestări de servicii cu caracter functional	25	4,550,000	1,300,000	1,150,000	1,100,000	1,000,000
Obiecte de inventar de mică valoare sau scurtă durată și echipament	26	552,000	110,400	121,440	182,160	138,000
Reparații curente	27	779,000	155,800	171,380	257,070	194,750
Cărți și publicații	29	663,000	180,000	183,000	180,000	120,000
Alte cheltuieli	30	1,050,000	210,000	231,000	346,500	262,500
3. TRANSFERURI	38	3,670,400	3,670,400	0	0	0
Transferuri neconsolidabile	40	3,670,400	3,670,400	0	0	0
B. CHELTUIELI DE CAPITAL	70	42,654,000	27,000,000	6,100,000	4,900,000	4,654,000
Investiții ale instituțiilor publice si activitatilor autofinantate	74	42,654,000	27,000,000	6,100,000	4,900,000	4,654,000

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

DECIZIE

pentru modificarea și completarea Deciziei președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 249/2003 privind aprobarea Standardelor pentru acreditarea furnizorilor de îngrijiri medicale la domiciliu

Având în vedere:

— art. 37 alin. (2) și art. 76 alin. (1) lit. p) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea nr. 4 din 23 februarie 2004 a Consiliului de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru completarea Standardelor pentru acreditarea furnizorilor de îngrijiri medicale la domiciliu,

în temeiul dispozițiilor art. 77 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următoarea decizie:

Art. I. — Decizia președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 249/2003 privind aprobarea Standardelor pentru acreditarea furnizorilor de îngrijiri medicale la domiciliu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 11 iunie 2003, se modifică și se completează după cum urmează:

— **La capitolul I din anexă, după punctul 3 se introduce un punct nou, punctul 3¹, cu următorul cuprins:**

„3¹. Furnizorul se angajează în scris că face demersurile

necesare pentru a actualiza valabilitatea avizelor, autorizațiilor și contractelor în baza cărora se acordă prezenta acreditare.“

Art. II. — Direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate, Subcomisia Națională de Acreditare a Furnizorilor de Îngrijiri Medicale la Domiciliu și furnizorii de îngrijiri medicale la domiciliu vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. III. — Prezenta decizie va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Cristian Celea

București, 2 martie 2004.

Nr. 134.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

**privind nivelul ratei dobânzii de referință
a Băncii Naționale a României, valabil în luna martie 2004**

Având în vedere prevederile Legii nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările ulterioare, și ținând seama de evoluțiile macroeconomice și monetare recente,

Banca Națională a României hotărăște:

Pentru luna martie 2004, nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 21,25% pe an.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 1 martie 2004.

Nr. 4.

RECTIFICĂRI

În dispozitivul Deciziei Curții Constituționale nr. 475 din 9 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 9 februarie 2004, se face următoarea rectificare:

— în loc de: „*Respinge Ordonanța Guvernului nr. 208/2002*”..... se va citi: „*Respinge excepția de neconstituționalitate a Ordonanței Guvernului nr. 208/2002*”.....

★

În Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2003 pentru ratificarea Acordului privind aderarea Republicii Croația la Acordul central european de comerț liber (CEFTA), semnat la Zagreb la 5 decembrie 2002, și a Protocolului adițional nr. 12 la Acordul central european de comerț liber (CEFTA), semnat la Zagreb la 5 decembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 și nr. 55 bis din 31 ianuarie 2003, aprobată prin Legea nr. 123/2003, se face următoarea rectificare:

— în anexa A la Protocolul 42 la Acordul central european de comerț liber, în loc de:

„Cod NC	Descrierea măritii	Cantitate (tone)	Taxa vamală (%)
1602.49	<i>Altele, inclusiv amestecurile; Din specia bovine.</i> “		18
1602.50			

se va citi:

„Cod NC	Descrierea măritii	Cantitate (tone)	Taxa vamală (%)
1602.49	<i>Altele, inclusiv amestecurile; Din specia bovine.</i>		18“
1602.50			

★

În anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 169/2004 privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.588/2002 pentru stabilirea speciilor și a ajutorului financiar pentru producția internă de semințe, certificată oficial, destinată pentru însămânțare în campaniile agricole din primăvara și toamna anului 2003 și din primăvara anului 2004, și pentru aprobarea normelor metodologice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 24 februarie 2004, se face următoarea rectificare:

— la nr. crt. 2 „— *șlefuită monogermă*“, suma fixă din coloana „*categoria biologică bază (10.000,C)*“ trece la coloana „*categoria biologică certificată*“.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
